

Dz. U. 2016 poz. 862

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 1802, z 2025
r. poz. 820.**

U S T A W A

z dnia 13 maja 2016 r.

o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa szczególne środki ochrony przeciwdziałające zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i szczególne środki ochrony małoletnich.

Art. 2. W rozumieniu ustawy przestępczość na tle seksualnym obejmuje przestępstwa przeciwko wolności seksualnej wymienione w rozdziale XXV ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17 i 1228), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, z wyłączeniem przestępstw określonych w:

- 1) art. 201 Kodeksu karnego, chyba że zostały popełnione na szkodę małoletniego;
- 2) art. 202 § 1 Kodeksu karnego;
- 3) art. 202 § 3 Kodeksu karnego polegających na prezentowaniu treści pornograficznych związanych z prezentowaniem przemocy lub posługiwaniem się zwierzęciem;
- 4) art. 202 § 4a Kodeksu karnego;
- 5) art. 202 § 4b Kodeksu karnego polegających na przechowywaniu lub posiadaniu treści pornograficznych przedstawiających wytworzony albo przetworzony wizerunek małoletniego uczestniczącego w czynności seksualnej;
- 6) art. 202 § 4c Kodeksu karnego;

- 7) art. 204 § 1 i 2 Kodeksu karnego, chyba że zostały popełnione na szkodę małoletniego.

Art. 3. 1. Szczególnymi środkami ochrony przeciwdziałającymi zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, o których mowa w art. 1, są:

- 1) Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym;
- 2) obowiązki pracodawców i innych organizatorów w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi oraz pracowników i innych osób dopuszczanych do takiej działalności;
- 3) określenie miejsc szczególnego zagrożenia przestępczością na tle seksualnym.

2. Szczególnymi środkami ochrony małoletnich, o których mowa w art. 1, są:

- 1) ocena prawdopodobieństwa ponownego popełnienia przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na szkodę małoletniego;
- 2) standardy ochrony małoletnich;
- 3) analiza zdarzeń, w wyniku których małoletni na skutek działania rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;
- 4) Krajowy Plan Przeciwdziałania Przemocy na Szkodę Małoletnich oraz Krajowy Plan Przeciwdziałania Przestępstwom Przeciwko Wolności Seksualnej i Obyczajności na Szkodę Małoletnich;
- 5) kontrola wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 21 oraz art. 22b.

Rozdział 2

Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym

Art. 4. 1. Tworzy się Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, zwany dalej „Rejestrem”. Rejestr składa się z trzech oddzielnych baz danych:

- 1) Rejestru z dostępem ograniczonym;
- 2) Rejestru publicznego;
- 3) Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

2. Rejestr prowadzi Minister Sprawiedliwości. W zakresie określonym w niniejszej ustawie realizację zadań związanych z prowadzeniem Rejestru zapewnia wchodzące w skład Ministerstwa Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego, zwane dalej „biurem informacyjnym”.

3. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

Art. 5. 1. Do zadań biura informacyjnego należy:

- 1) przetwarzanie danych osobowych podlegających gromadzeniu w Rejestrze;
- 2) zabezpieczanie danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze przed dostępem osób nieuprawnionych;
- 3) przygotowywanie projektów decyzji, postanowień i rozpatrywanie skarg w sprawach dotyczących przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze.

2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze.

Art. 6. 1. W Rejestrze z dostępem ograniczonym gromadzi się, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1–3, dane o osobach:

- 1) prawomocnie skazanych za popełnienie przestępstw, o których mowa w art. 2,
- 2) przeciwko którym prawomocnie warunkowo umorzono postępowanie karne w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 2,
- 3) wobec których prawomocnie orzeczono środki zabezpieczające w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 2,
- 4) nieletnich, wobec których prawomocnie orzeczono środki wychowawcze, środek poprawczy lub środek leczniczy na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 978 i 1228) w sprawach o czyny karalne, o których mowa w art. 2, z wyłączeniem art. 200 § 1 Kodeksu karnego

– zwanych dalej „osobami ujętymi w Rejestrze”.

2. W Rejestrze publicznym gromadzi się, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 4, dane o osobach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, jeśli w kwalifikacji prawnej przyjętej w orzeczeniu powołano art. 197 § 3 pkt 2, pkt 4–6, § 4 lub 5 Kodeksu karnego, art. 197 § 1, 1a, 2, 3 lub 4 w zbiegu z art. 156 § 1 Kodeksu karnego, art. 148 § 2 pkt 2 w zbiegu z art. 197 § 1, 1a, 2, 3 lub 4 Kodeksu karnego, lub które popełniły przestępstwo, o

którym mowa w art. 2, będąc uprzednio skazanymi na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania za przestępstwo, o którym mowa w art. 2, jeżeli którekolwiek z tych przestępstw zostało popełnione na szkodę małoletniego.

3. W Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, gromadzi się dane o osobach, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

Art. 7. 1. W Rejestrze z dostępem ograniczonym zamieszcza się następujące dane o osobie ujętej w Rejestrze pobierane z Krajowego Rejestru Karnego:

- 1) dane identyfikujące osobę – nazwisko, w tym także przybrane, imiona, nazwisko rodowe, płeć, datę i miejsce urodzenia, państwo urodzenia, imiona rodziców, obywatelstwo lub obywatelstwa, nazwisko rodowe matki, miejsce zamieszkania;
- 2) oznaczenie organu, który wydał orzeczenie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania oraz uprawomocnienia się orzeczenia;
- 4) datę i miejsce popełnienia czynu zabronionego będącego przedmiotem postępowania;
- 5) kwalifikację prawną czynu zabronionego przyjętą w orzeczeniu;
- 6) informację o wieku małoletniego pokrzywdzonego w czasie czynu, jeśli w kwalifikacji prawnej przyjętej w orzeczeniu powołano przepis, o którym mowa w rozdziale XXV Kodeksu karnego, z wyjątkiem wyłączeń, o których mowa w art. 2;
- 7) informację o orzeczonych karach, warunkowym umorzeniu postępowania, środkach karnych, zabezpieczających, wychowawczych, środka poprawczego, środka leczniczym, okresie próby, dozorze kuratora, środkach kompensacyjnych, przepadku i nałożonych obowiązkach oraz podstawę prawną ich orzeczenia;
- 8) informację o rozpoczęciu, zakończeniu oraz miejscu wykonywania tymczasowego aresztowania, kar: pozbawienia wolności, 25 lat pozbawienia wolności i dożywotniego pozbawienia wolności, aresztu i aresztu wojskowego oraz zastępczej kary pozbawienia wolności i pobytu w zakładzie psychiatrycznym;
- 9) informację o odroczeniu i przerwie wykonania kary pozbawienia wolności;

- 10) informację o warunkowym zwolnieniu i odwołaniu takiego zwolnienia;
- 11) informację o odwołaniu warunkowego zawieszenia umieszczenia w zakładzie poprawczym i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym;
- 12) informację o warunkowym zwolnieniu z zakładu poprawczego, a także odwołaniu warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym;
- 13) informację o warunkowym odstąpieniu od wykonania orzeczenia o umieszczeniu w zakładzie poprawczym, a także odwołaniu warunkowego odstąpienia od wykonania orzeczenia o umieszczeniu w zakładzie poprawczym i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym;
- 13a) informację o zastosowaniu środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, wobec nieletniego zwalnianego z zakładu poprawczego po ukończeniu 21 lat;
- 13b) informację o przedłużeniu wykonywania środka poprawczego wobec nieletniego, który ukończył 21 lat;
- 13c) informację o zastosowaniu środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, wobec nieletniego zwalnianego z zakładu poprawczego po ukończeniu 24 lat;
- 14) informację o powołaniu nieletniego do obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej lub służby zastępczej;
- 15) informację o zmianie albo uchyleniu środka wychowawczego;
- 16) informację o zwolnieniu z zakładu leczniczego, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, oraz o zastosowaniu środka wychowawczego;
- 17) informację o przerwaniu wykonywania środka wychowawczego lub poprawczego i zastosowaniu środka leczniczego.

2. Zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym dane wymienione w ust. 1, o osobie ujętej w Rejestrze, obejmują również dane dotyczące spraw innych, niż określone w art. 2.

3. Ponadto w Rejestrze z dostępem ograniczonym zamieszcza się:

- 1) numer identyfikacyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności osoby ujętej w Rejestrze uzyskany z rejestru PESEL;
- 2) wizerunek twarzy osoby ujętej w Rejestrze uzyskany z Rejestru Dowodów Osobistych;
- 3) aktualne adresy zameldowania na pobyt stały lub czasowy osoby ujętej w Rejestrze uzyskane z rejestru PESEL;
- 4) faktyczny adres pobytu osoby ujętej w Rejestrze uzyskany od właściwej jednostki organizacyjnej Policji.

4. W Rejestrze publicznym zamieszcza się wymienione w ust. 1 i 3 dane o osobach i w sprawach, o których mowa w art. 6 ust. 2, z wyjątkiem imion rodziców, nazwiska rodowego matki, informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 6, numeru identyfikacyjnego Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności oraz miejsca zamieszkania, adresu zameldowania na pobyt stały lub czasowy oraz faktycznego adresu pobytu osoby ujętej w Rejestrze, o której mowa w art. 6 ust. 2, w miejsce których zamieszcza się jedynie nazwę miejscowości, w której osoba ta przebywa.

4a. W Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, zamieszcza się:

- 1) dane identyfikujące osobę sprawcy: nazwisko, w tym także przybrane, imiona, nazwisko rodowe, wykonywany zawód lub pełnioną funkcję i miejsce zamieszkania;
- 2) uzasadnienie zawierające opis czynu, w tym wskazanie czasu, miejsca i okoliczności czynu;
- 3) datę wydania postanowienia Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15;
- 4) datę wydania oraz uprawomocnienia się orzeczenia sądu, jeżeli osoba, której dotyczy wpis, złożyła odwołanie od postanowienia Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15.

5. Dane, o których mowa w ust. 1, zamieszcza się w Rejestrze niezwłocznie po ich przekazaniu do Krajowego Rejestru Karnego.

6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób przekazywania do

Rejestru danych z rejestru PESEL i Rejestru Dowodów Osobistych, mając na względzie szybkość przekazywania danych i ich rzetelność, konieczność zapewnienia bezpieczeństwa danych oraz potrzebę ich aktualizacji.

Art. 8. Dane o osobie, o której mowa w art. 6, zgromadzone w Rejestrze nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 9. 1. W Rejestrze nie zamieszcza się danych o osobie, o której mowa w art. 6, jeżeli sąd tak orzeknie.

2. Orzekając o odpowiedzialności w sprawie o przestępstwo określone w art. 2, w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może orzec o wyłączeniu zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3, w Rejestrze ze względu na ochronę życia prywatnego lub inny ważny interes prywatny pokrzywdzonego lub jego osób najbliższych, a zwłaszcza dobro małoletniego pokrzywdzonego, lub gdy zamieszczenie danych spowodowałoby niewspółmiernie surowe skutki dla osoby, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3.

3. Orzekając w sprawie osoby, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, w zakresie czynu karalnego określonego w art. 2, w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może orzec o wyłączeniu zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, w Rejestrze ze względu na ochronę życia prywatnego lub inny ważny interes prywatny pokrzywdzonego lub jego osób najbliższych, a zwłaszcza dobro małoletniego pokrzywdzonego, lub gdy zamieszczenie danych spowodowałoby niewspółmiernie surowe skutki dla osoby, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się wobec osoby, o której mowa w art. 6 ust. 2. Sąd może orzec o wyłączeniu zamieszczenia danych tej osoby w Rejestrze publicznym tylko wtedy, gdy zachodzi wyjątkowy przypadek, uzasadniony wyłącznie dobrem małoletniego pokrzywdzonego.

5. Na orzeczenie, o którym mowa w ust. 2–4, w przedmiocie zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w art. 6, w Rejestrze służy zażalenie, jeżeli nie wniesiono apelacji. W razie wniesienia apelacji i zażalenia – zażalenie rozpoznaje sąd odwoławczy łącznie z apelacją.

6. Sąd pierwszej instancji przekazuje do Krajowego Rejestru Karnego kartę rejestracyjną osoby, o której mowa w art. 6, zawierającą informacje, o których mowa

w art. 12 ust. 1 pkt 5b i 5c ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276).

Art. 10. Biuro informacyjne, w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w art. 6, w Rejestrze, powiadamia o tym tę osobę, z pouczeniem o obowiązkach określonych w art. 11 ust. 1 i 2.

Art. 11. 1. Osoba, o której mowa w art. 6, której dane zostały zamieszczone w Rejestrze:

- 1) przebywająca na wolności jest obowiązana do:
 - a) zgłoszenia faktycznego adresu pobytu w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu w terminie 3 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 10,
 - b) zgłaszania każdorazowej zmiany faktycznego adresu pobytu, najpóźniej w trzecim dniu tego pobytu, w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu;
- 2) przebywająca w areszcie śledczym, zakładzie karnym, zakładzie psychiatrycznym, młodzieżowym ośrodku wychowawczym, okręgowym ośrodku wychowawczym, zakładzie leczniczym, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, lub zakładzie poprawczym jest obowiązana do zgłoszenia osobie kierującej jednostką, w której przebywa, faktycznego adresu pobytu, pod którym będzie przebywała po opuszczeniu jednostki, najpóźniej w dniu opuszczenia tej jednostki; osoba kierująca jednostką niezwłocznie przekazuje informację o faktycznym adresie pobytu osoby ujętej w Rejestrze jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu.

2. W przypadku gdy zmiana faktycznego adresu pobytu obejmuje pobyt poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, osoba ujęta w Rejestrze jest obowiązana do zgłoszenia przed wyjazdem takiej zmiany adresu pobytu w jednostce organizacyjnej Policji właściwej dla aktualnego miejsca pobytu. Najpóźniej w trzecim dniu po powrocie osoba ujęta w Rejestrze jest obowiązana do zgłoszenia faktycznego adresu pobytu w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu.

3. Właściwa jednostka organizacyjna Policji niezwłocznie przesyła do Rejestru informację uzyskaną w trybie ust. 1 lub 2.

Art. 12. Prawo do uzyskania informacji o osobie ujętej w Rejestrze, której dane zostały zgromadzone w Rejestrze z dostępem ograniczonym, przysługuje:

- 1) sądom sprawującym w Rzeczypospolitej Polskiej wymiar sprawiedliwości – w związku z prowadzonym postępowaniem;
- 2) prokuratorom i innym organom uprawnionym do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych oraz czynności sprawdzających w sprawach o wykroczenia – w związku z prowadzonym postępowaniem;
- 3) Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej, Służbie Więziennej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu [*, Biuru Nadzoru Wewnętrznego oraz Inspektoratowi Wewnętrznemu Służby Więziennej*] **<oraz Biuru Nadzoru Wewnętrznego>** – w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;
- 4) organom wykonującym orzeczenia w postępowaniu karnym, w sprawach o wykroczenia oraz w sprawach nieletnich – w związku z prowadzonym postępowaniem wykonawczym, w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania orzeczenia;
- 5) organom administracji rządowej, organom samorządu terytorialnego oraz innym organom wykonującym zadania publiczne – w przypadkach gdy jest to uzasadnione potrzebą wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;
- 6) pracodawcom – przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, w zakresie uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zgromadzone w tym Rejestrze;
- 7) innym organizatorom – przed dopuszczeniem osoby do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, w zakresie uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zgromadzone w tym Rejestrze;

Zmiana w pkt 3 w art. 12 wejdzie w życie z dn. 25.07.2025 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 820).

- 7a) Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 – w zakresie wykonywania przez nią zadań określonych w ustawie;
- 8) każdej osobie – w zakresie uzyskania informacji, czy jej dane są zgromadzone w tym Rejestrze.

Art. 13. 1. Informacje uzyskane na podstawie art. 12 przez podmioty, o których mowa w art. 12, mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono, w szczególności celem ochrony małoletnich.

2. W celu uniknięcia natychmiastowego i poważnego zagrożenia życia lub zdrowia małoletniego lub bezpieczeństwa publicznego informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystane przez podmioty, o których mowa w art. 12 pkt 1–5, niezależnie od postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.

Art. 14. 1. Podmioty, o których mowa w art. 12, uzyskują informacje z Rejestru z dostępem ograniczonym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez Ministra Sprawiedliwości.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób i zakres uzyskiwania i udostępniania informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym oraz sposób zakładania konta użytkownika, mając na uwadze konieczność zapewnienia szybkości przekazywania informacji i ich rzetelności oraz ochrony i bezpieczeństwa danych.

Art. 15. Podmioty, o których mowa w art. 12, uzyskują dane z Rejestru z dostępem ograniczonym nieodpłatnie.

Art. 16. Dane z Rejestru publicznego oraz Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, są dostępne bez ograniczeń oraz publikowane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Art. 17. 1. Z wyłączeniem danych, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1 i 2, zgromadzone w Rejestrze z dostępem ograniczonym dane mogą być przetwarzane i wykorzystywane do badań naukowych, a także, po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących osobę, do celów statystycznych.

2. Udostępnione dane osobowe można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione.

3. Administrator danych odmawia udostępnienia danych, jeżeli spowodowałoby to:

- 1) ujawnienie wiadomości zawierających informacje niejawne;
- 2) zagrożenie życia lub zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki, tryb i sposób przetwarzania oraz przekazywania danych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze w szczególności rzetelność przekazywanych danych oraz konieczność zapewnienia ich bezpieczeństwa.

Art. 18. 1. Dane o osobie ujętej w Rejestrze, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, usuwa się z Rejestru, jeżeli z mocy prawa skazanie uległo zatarciu, a ponadto po otrzymaniu zawiadomienia o:

- 1) zarządzeniu zatarcia skazania przez sąd, na podstawie art. 107 § 2 Kodeksu karnego;
- 2) zatarciu skazania w drodze ułaskawienia lub na podstawie amnestii;
- 3) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze albo uchyleniu takiego orzeczenia w wyniku kasacji lub wznowienia postępowania;
- 4) stwierdzeniu nieważności orzeczenia odnotowanego w Rejestrze.

1a. Dane o osobie ujętej w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, usuwa się z tego rejestru po otrzymaniu zawiadomienia o prawomocnym orzeczeniu w przedmiocie wykreślenia danych o tej osobie z Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

2. Dane o osobie ujętej w Rejestrze, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, usuwa się z Rejestru po upływie terminu określonego w art. 68 § 4 Kodeksu karnego, po otrzymaniu zawiadomienia o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania karnego albo po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Dane o osobie ujętej w Rejestrze, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3, wobec której umorzono postępowanie karne, jednocześnie orzekając środek zabezpieczający, usuwa się z Rejestru z upływem 3 lat od dnia uchylecia środka zabezpieczającego albo po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Dane o osobie ujętej w Rejestrze, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, usuwa się z Rejestru po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, albo po upływie 10 lat od dnia:

- 1) ukończenia 18. roku życia przez nieletniego, wobec którego wykonywane były środki wychowawcze lub środek leczniczy, z wyjątkiem przypadków, gdy:
 - a) środek wychowawczy zastosowano w okresie warunkowego zawieszenia wykonania umieszczenia w zakładzie poprawczym,
 - b) wykonanie środka wychowawczego ustało z mocy prawa po ukończeniu przez nieletniego 19. roku życia lub 21. roku życia albo z chwilą powołania nieletniego do obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej albo służby zastępczej,
 - c) wykonanie środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, po ukończeniu przez nieletniego 21 lat ustało z mocy prawa z chwilą ukończenia przez nieletniego wieku, do którego sąd rodzinny orzekł o wykonywaniu tego środka,
 - d) wykonanie środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, po ukończeniu przez nieletniego 24 lat ustało z mocy prawa z chwilą ukończenia przez nieletniego 25 lat;
- 2) upływu terminów określonych w art. 16 ust. 6, art. 96, art. 235 ust. 6 i art. 237 ust. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich.
- 3) (uchylony)

5. Dane osoby zmarłej usuwa się z Rejestru po uzyskaniu zawiadomienia o jej zgonie.

6. Dane o osobie ujętej w Rejestrze, o której mowa w art. 6 ust. 1, oraz dane o osobie ujętej w Rejestrze publicznym, o której mowa w art. 6 ust. 2, usuwa się z Rejestru lub z Rejestru publicznego po otrzymaniu zawiadomienia o:

- 1) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia w przedmiocie zamieszczenia danych o tej osobie w Rejestrze lub Rejestrze publicznym;
- 2) uchyleniu orzeczenia w przedmiocie zamieszczenia danych o tej osobie w Rejestrze lub Rejestrze publicznym.

Art. 19. 1. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na prawdopodobieństwo wprowadzenia do Rejestru danych osobowych sprzecznych z treścią orzeczenia lub nieodpowiadających zapisom w odpowiednich dokumentach albo niezgodnych ze stanem faktycznym biuro informacyjne:

- 1) dokonuje odpowiednio czynności, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, jeśli wątpliwości dotyczą danych pobieranych z Krajowego Rejestru Karnego;
- 2) występuje do administratora danych osobowych zgromadzonych w rejestrze PESEL lub Rejestrze Dowodów Osobistych o potwierdzenie prawidłowości przekazanych danych albo o sprostowanie danych w rejestrze PESEL lub Rejestrze Dowodów Osobistych, jeśli wątpliwości dotyczą danych uzyskanych z rejestru PESEL lub Rejestru Dowodów Osobistych;
- 3) występuje do właściwej jednostki organizacyjnej Policji o potwierdzenie prawidłowości przekazanych danych albo przesłanie prawidłowych danych, jeśli wątpliwości dotyczą faktycznego adresu pobytu osoby ujętej w Rejestrze.

2. Sprostowanie danych w Krajowym Rejestrze Karnym, rejestrze PESEL lub Rejestrze Dowodów Osobistych albo przesłanie poprawnie wskazanego faktycznego adresu pobytu osoby ujętej w Rejestrze stanowi podstawę do zmiany danych w Rejestrze.

3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1, dotyczą tożsamości osoby lub kwalifikacji prawnej przyjętej w orzeczeniu mogących mieć wpływ na gromadzenie danych osoby w Rejestrze, dane o osobie ujętej w Rejestrze nie są udostępniane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości ani nie podlegają udostępnieniu podmiotom, o których mowa w art. 12.

4. W przypadku wystąpienia innych okoliczności niż określone w ust. 3, dane o osobie ujętej w Rejestrze są udostępniane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości oraz podlegają udostępnieniu podmiotom, o których mowa w art. 12, wraz z informacją o prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym i jego zakresie.

5. O sposobie załatwienia sprawy biuro informacyjne zawiadamia osobę lub podmiot, który poinformował o okoliczności wskazującej na prawdopodobieństwo wprowadzenia do Rejestru danych osobowych sprzecznych z treścią orzeczenia lub nieodpowiadających zapisom w odpowiednich dokumentach albo niezgodnych ze stanem faktycznym.

Art. 20. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

Rozdział 3

Obowiązki pracodawców i innych organizatorów w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi oraz osób zatrudnianych i dopuszczanych do takiej działalności

Art. 21. 1. Przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi na pracodawcy lub innym organizatorze takiej działalności oraz na osobie, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma być dopuszczona do takiej działalności, ciąży obowiązki określone w ust. 2–8.

2. Pracodawca lub inny organizator uzyskuje informacje, czy dane osoby, o której mowa w ust. 1, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

4. Osoba, o której mowa w ust. 1, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

5. Osoba, o której mowa w ust. 1, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

6. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w ust. 4 lub 5, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.

7. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w ust. 4–6, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1, składa pracodawcy lub innemu organizatorowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 i 7, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula

ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

9. Informacje, o których mowa w ust. 2, pracodawca lub inny organizator utrwała w formie wydruku i załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. Informacje oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 3–7, pracodawca lub inny organizator załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do takiej działalności.

10. Wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 1–8, nie jest wymagane przed dopuszczeniem do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, członka rodziny małoletniego, lub osoby znanej osobiście rodzicowi małoletniego albo przedstawicielowi ustawowemu małoletniego, gdy jest ona wykonywana w stosunku do małoletniego dziecka, którego rodzic albo przedstawiciel ustawowy są dopuszczającymi do działalności.

11. Przez członka rodziny, o którym mowa w ust. 10, należy rozumieć osobę spokrewnioną albo osobę niespokrewnioną, pozostającą w faktycznym związku oraz wspólnie zamieszkującą i gospodarującą.

Rozdział 4

Określenie miejsc szczególnego zagrożenia przestępczością na tle seksualnym

Art. 22. Określenie miejsc szczególnego zagrożenia przestępczością na tle seksualnym następuje w formie dostępnej publicznie policyjnej mapy zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym, o której mowa w art. 21o ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145, z późn. zm.¹⁾).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1006, 1089, 1222, 1248, 1473, 1562 i 1688.

Rozdział 4a

Ocena prawdopodobieństwa ponownego popełnienia przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na szkodę małoletniego

Art. 22a. 1. W sprawach o przestępstwa z art. 197–200b i art. 202 Kodeksu karnego popełnione na szkodę małoletniego sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, zasięga opinii dwóch biegłych psychiatrów i biegłego seksuologa lub biegłego psychoseksuologa w celu ustalenia stopnia prawdopodobieństwa ponownego popełnienia przez sprawcę przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności popełnionego na szkodę małoletniego, wskazania, jakie działania muszą być podjęte w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa ponownego popełnienia tego rodzaju przestępstwa, a także ustalenia, czy sprawca wymaga terapii lub innych indywidualnych oddziaływań, a jeśli tak, określenia ich charakteru.

2. Ustalenia stopnia prawdopodobieństwa ponownego popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się także w sprawie o przestępstwo z art. 148 Kodeksu karnego popełnione na szkodę małoletniego, jeżeli pozostaje ono w zbiegu z przestępstwem przeciwko wolności seksualnej i obyczajności popełnionym na szkodę małoletniego.

Rozdział 4b

Standardy ochrony małoletnich

Art. 22b. Obowiązek wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, zwanych dalej „standardami”, ma każdy:

- 1) organ zarządzający jednostką systemu oświaty, o której mowa w art. 2 pkt 1–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. –Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, 854, 1562 i 1635), oraz inną placówką oświatową, opiekuńczą, wychowawczą, resocjalizacyjną, religijną, artystyczną, medyczną, rekreacyjną, sportową lub związaną z rozwijaniem zainteresowań, do której uczęszczają albo w której przebywają lub mogą przebywać małoletni;
- 2) organizator działalności oświatowej, opiekuńczej, wychowawczej, resocjalizacyjnej, religijnej, artystycznej, medycznej, rekreacyjnej, sportowej lub związanej z rozwijaniem zainteresowań przez małoletnich.

Art. 22c. 1. W standardach, w sposób dostosowany do charakteru i rodzaju placówki lub działalności, określa się w szczególności:

- 1) zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem placówki lub organizatora, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
- 2) zasady i procedurę podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego;
- 3) procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz w przypadku instytucji, które posiadają takie uprawnienia, osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”;
- 4) zasady przeglądu i aktualizacji standardów;
- 5) zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu placówki lub organizatora do stosowania standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności;
- 6) zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania;
- 7) osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia;
- 8) sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

2. W standardach wprowadzanych w placówce lub miejscu prowadzonej działalności, o których mowa w art. 22b, należy określić także:

- 1) wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi, a w szczególności zachowania niedozwolone;
- 2) zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet;
- 3) procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie;
- 4) zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.

3. Obowiązek wprowadzenia standardów mają także podmioty świadczące usługi hotelarskie oraz turystyczne, a także prowadzące inne miejsca zakwaterowania zbiorowego, w zakresie niezbędnym do zapewnienia ochrony małoletnich. Standardy,

w sposób dostosowany do charakteru i rodzaju prowadzonych usług, określają w szczególności:

- 1) zasady zapewniające bezpieczne relacje między personelem podmiotu a małoletnim, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
- 2) zasady i procedury identyfikacji małoletniego przebywającego w obiekcie hotelarskim i jego relacji w stosunku do osoby dorosłej, z którą przebywa w tym obiekcie;
- 3) zasady i procedury reagowania w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że dobro małoletniego znajdującego się na terenie obiektu hotelarskiego lub korzystającego z usług turystycznych jest zagrożone;
- 4) procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego oraz zawiadamianie sądu opiekuńczego;
- 5) zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu podmiotu do stosowania standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności.

4. W standardach uwzględnia się sytuację dzieci niepełnosprawnych oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

5. Standardy sporządza się, mając na względzie konieczność ich zrozumienia przez osoby małoletnie.

6. Podmioty, o których mowa w art. 22b oraz w ust. 3, mają obowiązek co najmniej raz na dwa lata dokonywać oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Wnioski z przeprowadzonej oceny należy pisemnie udokumentować.

7. Podmioty, o których mowa w art. 22b oraz w ust. 3, udostępniają standardy na swojej stronie internetowej oraz wywieszają w widocznym miejscu w swoim lokalu, w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla małoletnich. Wersja skrócona zawiera informacje istotne dla małoletnich.

Rozdział 4c

Analiza zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu

Art. 22d. 1. Jeżeli skutkiem zdarzenia, co do którego zachodzi uzasadnione przypuszczenie lub zostało stwierdzone, że stanowi umyślny czyn zabroniony określony w Kodeksie karnym, popełniony przez rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego, jest śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu małoletniego, zdarzenie może zostać poddane analizie, zwanej dalej „analizą określonego zdarzenia”, której celem jest ocena funkcjonowania ochrony małoletnich przed krzywdzeniem oraz określenie działań usprawniających to funkcjonowanie i umożliwiających zapobieganie podobnym zdarzeniom.

2. Analiza określonego zdarzenia jest prowadzona niezależnie i odrębnie od postępowania karnego, którego celem jest ustalenie winy i odpowiedzialności za popełnienie czynu zabronionego, o którym mowa w ust. 1. W toku analizy określonego zdarzenia nie ustala się winy i odpowiedzialności osób za popełnienie innego czynu zabronionego niż wskazany w ust. 1, lub przewinienia dyscyplinarnego związanego z okolicznościami analizowanego zdarzenia, ani odpowiedzialności instytucji lub innych organów.

3. W toku analizy określonego zdarzenia, którą sporządza się w formie raportu, dokonuje się w szczególności:

- 1) wskazania okoliczności śmierci małoletniego lub doznania przez niego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;
- 2) ustalenia sytuacji małoletniego zanim doszło do jego śmierci lub doznania przez niego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w tym jego sytuacji opiekuńczo-wychowawczej;
- 3) ustalenia charakteru i rodzaju działań instytucji państwowych i samorządowych lub innych organów, instytucji i placówek, zwanych dalej „właściwymi organami lub instytucjami”, podejmowanych wobec:
 - a) małoletniego,
 - b) rodzeństwa małoletniego,
 - c) rodzica małoletniego albo jego opiekuna prawnego lub faktycznego lub innych osób, które mogły mieć wpływ na sytuację małoletniego

- zanim doszło do śmierci małoletniego lub doznania przez niego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;
- 4) wskazania podstawy prawnej działań właściwych organów lub instytucji;
- 5) analizy działań właściwych organów lub instytucji, w szczególności w zakresie sposobu faktycznego realizowania przyznanych uprawnień i wykonywania ciążących na nich obowiązków oraz reagowania na zagrożenie życia lub zdrowia małoletniego;
- 6) ustalenia, czy występują uchybienia w zakresie ochrony małoletnich utrudniające ujawnianie i prawidłowe reagowanie na przypadki krzywdzenia małoletnich;
- 7) opracowania wniosków końcowych i sformułowania zaleceń dla właściwych organów lub instytucji mających na celu poprawę ochrony małoletnich przed krzywdzeniem.

Art. 22e. 1. Przy Ministrze Sprawiedliwości działa Zespół do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zwany dalej „Zespołem do spraw analizy zdarzeń”, jako organ pomocniczy Ministra Sprawiedliwości, którego zadaniem jest analizowanie zdarzeń, o których mowa w art. 22d ust. 1.

2. Członków Zespołu do spraw analizy zdarzeń powołuje Minister Sprawiedliwości.

3. Kadencja Zespołu do spraw analizy zdarzeń trwa cztery lata.

4. W skład Zespołu do spraw analizy zdarzeń wchodzi siedmiu stałych ekspertów: po jednym z dziedziny prawa, pediatrii, psychologii, psychiatrii, pedagogiki, socjologii oraz pracy socjalnej albo resocjalizacji. Pracami Zespołu do spraw analizy zdarzeń kieruje przewodniczący wybierany większością głosów w obecności co najmniej pięciu stałych ekspertów.

5. Przewodniczący Zespołu do spraw analizy zdarzeń powołuje grupę ekspertów do przeprowadzenia analizy określonego zdarzenia, zwaną dalej „grupą ekspertów”. W skład grupy ekspertów wchodzi co najmniej dwóch stałych ekspertów. W skład grupy ekspertów mogą wchodzić również eksperci, o których mowa w ust. 6 i 7.

6. Minister Sprawiedliwości, na wniosek przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń, może powołać w skład grupy ekspertów, ekspertów spośród osób działających na rzecz ochrony małoletnich przed krzywdzeniem na terenie województwa, w którym doszło do analizowanego zdarzenia lub będącego miejscem

zamieszkania małoletniego. Ekspert wchodzi w skład grupy ekspertów od dnia powołania do dnia przyjęcia raportu z analizy określonego zdarzenia, do przeprowadzenia której został powołany.

7. Minister Sprawiedliwości, na wniosek przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń, może powołać w skład grupy ekspertów, ekspertów z dziedziny wskazanej w ust. 2 lub innej dziedziny, o ile jest to niezbędne do przeprowadzenia analizy określonego zdarzenia. Ekspert wchodzi w skład grupy ekspertów od dnia powołania do dnia przyjęcia raportu z analizy określonego zdarzenia, do przeprowadzenia której został powołany.

8. Ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, przysługuje wynagrodzenie za pracę związaną z prowadzeniem analizy określonego zdarzenia i przygotowaniem raportu oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wyłaniania ekspertów, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, mając na uwadze konieczność wyłonienia ekspertów o odpowiednich wiedzy i doświadczeniu, niezbędnych do prawidłowego przeprowadzania analiz określonego zdarzenia;
- 2) wysokość przysługującego wynagrodzenia ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy, biorąc pod uwagę nakład pracy związany z analizą określonego zdarzenia;
- 3) warunki i tryb zwrotu kosztów podróży i noclegów przysługujących ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, w związku z poniesieniem tych kosztów w ramach pracy nad analizą określonego zdarzenia lub udziałem w posiedzeniu oraz sposób obliczania wysokości albo maksymalną kwotę tego zwrotu, mając na uwadze potrzebę zapewnienia racjonalności ponoszonych kosztów podróży i noclegów.

Art. 22f. 1. Eksperci, o których mowa w art. 22e ust. 4, 6 i 7, w toku prowadzonej analizy określonego zdarzenia zachowują niezależność od Ministra Sprawiedliwości oraz innych organów lub instytucji. Eksperci są obowiązani:

- 1) osobiście wykonywać powierzone im zadania i czynności w toku prowadzonej analizy określonego zdarzenia;

- 2) zachować w tajemnicy informacje uzyskane w toku prowadzonej analizy określonego zdarzenia, z wyjątkiem wiarygodnych informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego;
- 3) zachować bezstronność i obiektywizm przy podejmowaniu wszystkich decyzji i formułowaniu wniosków.

2. W skład grupy ekspertów nie może zostać powołana osoba:

- 1) jeżeli analizowane zdarzenie dotyczy jej praw lub obowiązków albo praw lub obowiązków jej małżonka lub osoby pozostającej z nią we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia albo osób związanych z nią z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli, w tym również po ustaniu małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 2) która jest lub była świadkiem, biegłym lub przedstawicielem jednej ze stron w postępowaniu prowadzonym w związku z analizą określonego zdarzenia albo której przedstawicielem w tym postępowaniu jest jedna z osób wymienionych w pkt 1;
- 3) jeżeli istnieją inne niż w pkt 1 i 2 uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności.

3. Przed przystąpieniem do analizy określonego zdarzenia ekspert wchodzący w skład grupy ekspertów składa oświadczenie, że nie zachodzą w stosunku do niego okoliczności, o których mowa w ust. 2. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 2, wystąpiły w toku prowadzonej analizy określonego zdarzenia, ekspert, w stosunku do którego okoliczności te zachodzą, niezwłocznie wyłącza się od prowadzenia analizy określonego zdarzenia i zawiadamia o tym przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń. Jeżeli okoliczności te zostały ujawnione przez inne osoby, o wyłączeniu eksperta od prowadzenia analizy decyduje Zespół do spraw analizy zdarzeń uchwałą podjętą na posiedzeniu większością głosów w obecności co najmniej pięciu stałych ekspertów.

W głosowaniu nie bierze udziału ekspert, w stosunku do którego zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2.

5. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 2, zachodzą w stosunku do przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń, wyłącza się on od prowadzenia analizy określonego zdarzenia i zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Przepisy ust. 4 zdanie drugie i trzecie stosuje się odpowiednio. Minister Sprawiedliwości wyznacza jednego ze stałych ekspertów w celu zwołania posiedzenia w przedmiocie wyłączenia przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń od prowadzenia analizy określonego zdarzenia i przewodniczenia temu posiedzeniu.

Art. 22g. 1. Ekspertem, o którym mowa w art. 22e ust. 4, może być osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe w jednej z dziedzin, o których mowa w art. 22e ust. 4;
- 2) posiada co najmniej 4-letnie doświadczenie w pracy związanej z ochroną małoletnich przed krzywdzeniem, przeciwdziałaniem przemocy lub pomocą osobom pokrzywdzonym;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 5) nie była prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Ekspertem, o którym mowa w art. 22e ust. 6, może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
- 2) ma co najmniej 4-letnie doświadczenie w pracy związanej z ochroną małoletnich przed krzywdzeniem, przeciwdziałaniem przemocy lub pomocą osobom pokrzywdzonym, szczególnie przydatne dla prowadzonej analizy określonego zdarzenia;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 5) nie była prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

3. Ekspertem, o którym mowa w art. 22e ust. 7, może być osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe w dziedzinie niezbędnej do przeprowadzenia analizy określonego zdarzenia;
- 2) posiada co najmniej 4-letnie doświadczenie w pracy związanej z ochroną małoletnich przed krzywdzeniem, przeciwdziałaniem przemocy lub pomocą

osobom pokrzywdzonym, szczególnie przydatne dla prowadzonej analizy określonego zdarzenia;

- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 5) nie była prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Art. 22h. 1. Mandat eksperta, o którym mowa w art. 22e ust. 4, wygasa przed upływem kadencji w przypadku:

- 1) jego śmierci;
- 2) złożenia pisemnej rezygnacji;
- 3) odwołania przez Ministra Sprawiedliwości z powodu:
 - a) trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków członka Zespołu do spraw analizy zdarzeń wywołanej chorobą,
 - b) naruszenia obowiązków, w szczególności dotyczących osobistego wykonywania powierzonych mu czynności oraz zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych przy ich wykonywaniu;
- 4) prawomocnego skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Mandat eksperta, o którym mowa w art. 22e ust. 6 lub 7, wygasa przed przyjęciem raportu z analizy określonego zdarzenia w przypadku:

- 1) jego śmierci;
- 2) złożenia pisemnej rezygnacji;
- 3) odwołania przez Ministra Sprawiedliwości z powodu:
 - a) trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków w zakresie prowadzenia analizy określonego zdarzenia,
 - b) naruszenia obowiązków, w szczególności dotyczących osobistego wykonywania powierzonych mu czynności oraz zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych przy ich wykonywaniu;
- 4) prawomocnego skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Art. 22i. 1. Instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o zdarzeniu, o którym mowa w art. 22d ust. 1, mają obowiązek niezwłocznie zawiadomić o tym przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń.

2. Decyzję o przeprowadzeniu analizy określonego zdarzenia Zespół do spraw analizy zdarzeń podejmuje, w drodze uchwały, z własnej inicjatywy lub po zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 22j. 1. Grupa ekspertów na potrzeby prowadzonej analizy określonego zdarzenia może:

- 1) przeprowadzać wysłuchania osób pełnoletnich w celu ustalenia okoliczności istotnych dla analizy określonego zdarzenia;
- 2) występować z wnioskami o udzielenie informacji oraz udostępnienie akt, dokumentów, zapisów z monitoringu lub innych danych, albo ich kopii, w celu zapoznania się z nimi.

2. Przewodniczący Zespołu do spraw analizy zdarzeń kieruje wnioskiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wskazując dane ekspertów wchodzących w skład grupy ekspertów, upoważnionych do zapoznania się z informacjami, aktami, dokumentami, zapisami z monitoringu lub innymi danymi, albo ich kopiami. Wniosek może zostać skierowany do:

- 1) Policji w celu szczegółowego ustalenia, czy w miejscu zamieszkania lub pobytu małoletniego lub z uwagi na małoletniego, jego rodzeństwo, rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego podejmowano czynności interwencyjne lub czynności innego rodzaju, w tym wszczynano procedurę „Niebieskie Karty” lub stosowano środki, o których mowa w art. 15a–15aaa ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, dat tych czynności, dokonanych w ich trakcie ustaleń, sposobu ich zakończenia oraz podejmowanych w ich następstwie działań;
- 2) Żandarmerii Wojskowej w celu szczegółowego ustalenia, czy w miejscu zamieszkania lub pobytu małoletniego lub z uwagi na małoletniego, jego rodzeństwo, rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego podejmowano czynności interwencyjne lub czynności innego rodzaju, w tym wszczynano procedurę „Niebieskie Karty” lub stosowano środki, o których mowa w art. 18–18aa ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1266 i 1860 oraz z 2024 r. poz. 1222 i 1248), dat tych czynności, dokonanych w ich trakcie ustaleń, sposobu ich zakończenia oraz podejmowanych w ich następstwie działań;
- 3) jednostek organizacyjnych pomocy społecznej w celu szczegółowego ustalenia:

- a) czy małoletni, jego rodzeństwo, rodzic albo opiekun prawny lub faktyczny byli objęci oddziaływaniami pomocy społecznej oraz rodzaju udzielanego wsparcia,
 - b) dat, rodzaju i przebiegu czynności podejmowanych wobec małoletniego, jego rodzeństwa, rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego, dokonanych w ich trakcie ustaleń, w tym dotyczących sytuacji osobistej, potrzeb, stanu zdrowia małoletniego, postawy jego rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego, w zakresie ujawnionego albo podejrzanego krzywdzenia małoletniego, oraz podejmowanych w ich następstwie działań;
- 4) zespołów interdyscyplinarnych realizujących działania określone w gminnym programie przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej w celu szczegółowego ustalenia:
- a) czy w miejscu zamieszkania lub pobytu małoletniego lub z uwagi na małoletniego, jego rodzeństwo, rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego podejmowano czynności interwencyjne lub czynności innego rodzaju, w tym wszczynano procedurę „Niebieskie Karty”, dat tych czynności, dokonanych w ich trakcie ustaleń, sposobu ich zakończenia oraz podejmowanych w ich następstwie działań,
 - b) czy kierowano rodzeństwo małoletniego, jego rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących przemoc domową lub programie psychologiczno-terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową;
- 5) jednostek organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w celu szczegółowego ustalenia:
- a) czy małoletni, jego rodzeństwo, rodzic albo opiekun prawny lub faktyczny byli objęci oddziaływaniami tych jednostek oraz rodzaju udzielanego wsparcia,
 - b) dat, rodzaju i przebiegu czynności podejmowanych wobec małoletniego, jego rodzeństwa, rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego, dokonanych w ich trakcie ustaleń, w tym dotyczących sytuacji osobistej, potrzeb, stanu zdrowia małoletniego, postawy jego rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego, w zakresie ujawnionego albo podejrzanego krzywdzenia małoletniego, oraz podejmowanych w ich następstwie działań;

- 6) żłobków, klubów dziecięcych, przedszkoli, szkół i innych placówek oświatowych, placówek opiekuńczych i wychowawczych, poradni psychologiczno-pedagogicznych, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych ośrodków socjoterapii, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, okręgowych ośrodków wychowawczych, ośrodków kuratorskich, organizacji społecznych, organizacji pozarządowych, zakładów poprawczych, schronisk dla nieletnich lub ośrodków dla cudzoziemców, do których uczęszcza albo uczęszczał bądź przebywa albo przebywał małoletni w celu szczegółowego ustalenia:
- a) sytuacji osobistej małoletniego i jego rodzeństwa, potrzeb, stanu zdrowia oraz relacji z innymi małoletnimi w okresie będącym przedmiotem analizy określonego zdarzenia,
 - b) sytuacji osobistej, stanu zdrowia oraz postawy rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego małoletniego w okresie będącym przedmiotem analizy określonego zdarzenia,
 - c) czy z uwagi na małoletniego, jego rodzeństwo, rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego podejmowano czynności interwencyjne lub czynności innego rodzaju, w tym wszczynano procedurę „Niebieskie Karty”, dat tych czynności, dokonanych w ich trakcie ustaleń, sposobu ich zakończenia oraz podejmowanych w ich następstwie działań,
 - d) rodzaju pomocy udzielanej małoletniemu lub jego rodzeństwu oraz innych podejmowanych działań;
- 7) publicznych oraz niepublicznych podmiotów wykonujących działalność leczniczą w celu szczegółowego ustalenia:
- a) sytuacji osobistej małoletniego i jego rodzeństwa, potrzeb, stanu zdrowia oraz relacji z innymi małoletnimi w okresie będącym przedmiotem analizy określonego zdarzenia,
 - b) czy małoletniemu lub jego rodzeństwu były udzielane świadczenia zdrowotne oraz rodzaju tych świadczeń,
 - c) czy podczas udzielania świadczenia zdrowotnego u małoletniego lub jego rodzeństwa ujawniono obrażenia ciała, stwierdzono zaburzenia emocjonalne lub inne okoliczności świadczące o krzywdzeniu małoletniego lub jego rodzeństwa,

- d) sytuacji osobistej, stanu zdrowia oraz postawy rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego małoletniego w okresie będącym przedmiotem analizy określonego zdarzenia,
 - e) czy z uwagi na małoletniego, jego rodzeństwo, rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego podejmowano czynności interwencyjne lub czynności innego rodzaju, w tym wszczynano procedurę „Niebieskie Karty”, dat tych czynności, dokonanych w ich trakcie ustaleń, sposobu ich zakończenia oraz podejmowanych w ich następstwie działań,
 - f) rodzaju pomocy udzielanej małoletniemu lub jego rodzeństwu oraz innych podejmowanych działań;
- 8) przesów właściwych sądów w celu szczegółowego ustalenia, czy:
- a) sąd orzekał w sprawach opiekuńczych dotyczących małoletniego lub jego rodzeństwa, przebiegu postępowania opiekuńczego, dokonanych w tym postępowaniu ustaleń oraz treści wydanych orzeczeń,
 - b) sąd orzekał w sprawach, o których mowa w art. 11a–11ab ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673), sprawach o przymusowe leczenie odwykowe, o których mowa w art. 26 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151), lub sprawach, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 917), dotyczących rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego małoletniego oraz przebiegu postępowań w tych sprawach, dokonanych w tych postępowaniach ustaleń oraz treści wydanych orzeczeń,
 - c) sąd orzekał przeciwko rodzicowi albo opiekunowi prawnemu lub faktycznemu małoletniego w sprawach o przestępstwa określone w rozdziale XIX, XXIII, XXV, XXVI i XXXV oraz art. 217 Kodeksu karnego, a także w sprawach o przestępstwa określone w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, oraz przebiegu postępowań w tych sprawach, dokonanych w tych postępowaniach ustaleń oraz treści wydanych orzeczeń,
 - d) w miejscu zamieszkania lub pobytu małoletniego odbywały się wizyty kuratora sądowego, przebiegu tych wizyt i ustaleń dokonanych na potrzeby

sprawozdania kuratora sądowego, treści tych sprawozdań i podejmowanych działań przez kuratora sądowego lub sąd;

- 9) kierowników właściwych jednostek organizacyjnych prokuratury w celu szczegółowego ustalenia, czy podejmowano czynności w związku z podejrzeniem popełnienia przez rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego małoletniego przestępstwa określonego w rozdziale XIX, XXIII, XXV, XXVI i XXXV oraz art. 217 Kodeksu karnego, a także przestępstwa określonego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, czy prowadzono postępowania przygotowawcze w tych sprawach, dokonanych w tych postępowaniach ustalenia i sposobie ich zakończenia.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, udzielają informacji, udostępniają akta, dokumenty, zapisy z monitoringu lub inne dane, albo ich kopie, w celu zapoznania się z nimi przez ekspertów wchodzących w skład grupy ekspertów, chyba że udzielenie informacji, udostępnienie akt, dokumentów, zapisów z monitoringu lub innych danych, albo ich kopii, jest wyłączone lub ograniczone na podstawie przepisów odrębnych.

4. Minister Sprawiedliwości, na wniosek przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń, może zwrócić się do prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze lub prezesa sądu, w którym prowadzone jest postępowanie w sprawie zdarzenia, o którym mowa w art. 22d ust. 1, o udzielenie informacji o toczącym się postępowaniu przygotowawczym lub sądowym, o umożliwienie wglądu do akt postępowania przygotowawczego lub sądowego, a także o przekazanie niezbędnych dokumentów z tych akt albo ich kopii. Prokurator prowadzący lub nadzorujący postępowanie przygotowawcze lub prezes sądu udziela informacji, umożliwia wgląd do akt, a także przekazuje dokumenty albo ich kopie, jeżeli nie zachodzi potrzeba zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania przygotowawczego lub sądowego.

5. Minister Sprawiedliwości, na wniosek przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń, może zwrócić się do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego o przekazanie danych z Krajowego Rejestru Karnego dotyczących rodzica albo opiekuna prawnego lub faktycznego małoletniego, o którym mowa w art. 22d ust. 1.

6. W zakresie niezbędnym dla realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, członkowie grupy ekspertów mają prawo zapoznania się z informacjami stanowiącymi tajemnicę zawodową:

- 1) lekarza i lekarza dentysty, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2024 r. poz. 1287);
- 2) osoby wykonującej zawód medyczny, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581);
- 3) pielęgniarki i położnej, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 814 i 854);
- 4) osoby wykonującej czynności wynikające z ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, o której mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy;
- 5) psychologa, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1026);
- 6) pracownika socjalnego, o której mowa w art. 119 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 i 1572);
- 7) pracownika okręgowego ośrodka wychowawczego, zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich, o której mowa w art. 335 pkt 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich.

Art. 22k. 1. Prawo udziału w wysłuchaniu mają wyłącznie członkowie grupy ekspertów, chyba że porozumienie się z osobą wysłuchiwaną wymaga obecności tłumacza języka obcego, polskiego języka migowego (PJM), systemu językowo-migowego (SJM), sposobu komunikowania się osób głuchoniewidomych (SKOGN) albo specjalisty metody komunikacji wspomagającej lub alternatywnej, którą posługuje się osoba wysłuchiwana. Z wysłuchania sporządza się protokół, który podpisują członkowie grupy ekspertów biorący udział w wysłuchaniu i osoba wysłuchiwana.

2. Członkowie grupy ekspertów biorący udział w wysłuchaniu są obowiązani do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji, które uzyskali w toku wysłuchania.

3. Wezwanie w celu wysłuchania doręcza się za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467 i 1222). W sprawach niecierpiących

zwłoki można dokonać wezwania za pomocą telefaksu, telefonicznie albo za pośrednictwem poczty elektronicznej.

4. Sposób wezwania należy udokumentować, dołączając do dokumentacji z analizy określonego zdarzenia notatkę lub potwierdzenie transmisji danych.

5. Jeżeli osoba wezwana nie może stawić się z powodu choroby lub innej niedającej się usunąć przeszkody, członkowie grupy ekspertów mogą wysłuchać tę osobę w miejscu jej pobytu albo za pomocą urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. W takim przypadku protokół z wysłuchania podpisują członkowie grupy ekspertów biorący udział w wysłuchaniu, a nośnik z nagraniem wysłuchania stanowi załącznik do protokołu.

6. Nie wolno wzywać w celu wysłuchania:

- 1) obrońcy albo adwokata lub radcy prawnego działającego na podstawie art. 245 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 37, 1222 i 1248) co do faktów, o których dowiedział się, udzielając porady prawnej lub prowadząc sprawę;
- 2) duchownego co do faktów, o których dowiedział się przy spowiedzi;
- 3) mediatora co do faktów, o których dowiedział się od oskarżonego lub pokrzywdzonego, prowadząc postępowanie mediacyjne, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego;
- 4) sędziego w zakresie informacji objętych tajemnicą, o której mowa w art. 85 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334);
- 5) prokuratora w zakresie informacji objętych tajemnicą, o której mowa w art. 102 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390);
- 6) osób, o których mowa w art. 180 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 221. 1. Dokumentacja z analizy określonego zdarzenia obejmuje w szczególności protokoły z wysłuchań, notatki służbowe oraz inne dokumenty dotyczące czynności podejmowanych przez grupę ekspertów podczas przeprowadzania analizy określonego zdarzenia, projekt raportu z analizy określonego

zdarzenia, zastrzeżenia i dokumenty związane z rozpatrywaniem zastrzeżeń oraz raport z analizy określonego zdarzenia.

2. Do dokumentacji z analizy określonego zdarzenia dostęp mają wyłącznie członkowie grupy ekspertów.

3. Dokumentacji z analizy określonego zdarzenia nie udostępnia się organom prowadzącym postępowanie karne, którego celem jest ustalenie odpowiedzialności za popełnienie czynu zabronionego, o którym mowa w art. 22d ust. 1, ani innym organom prowadzącym postępowanie, którego celem jest ustalenie odpowiedzialności za popełnienie innego czynu zabronionego niż wskazany w art. 22d ust. 1, lub przewinienia dyscyplinarnego związanego z okolicznościami analizowanego zdarzenia.

4. Dokumentacja z analizy określonego zdarzenia stanowi tajemnicę prawnie chronioną.

Art. 22m. 1. Raport z analizy określonego zdarzenia należy sporządzić w terminie trzech miesięcy od dnia ukończenia analizy określonego zdarzenia.

2. Raport z analizy określonego zdarzenia zawiera elementy, o których mowa w art. 22d ust. 3, wskazania organizacyjne i systemowe w zakresie ochrony małoletnich przed krzywdzeniem, a także, w miarę potrzeby, propozycje wydania lub zmiany określonych aktów normatywnych.

3. Przewodniczący Zespołu do spraw analizy zdarzeń doręcza projekt raportu z analizy określonego zdarzenia w zakresie wniosków końcowych oraz zaleceń właściwym organom lub instytucjom, które w terminie 30 dni od dnia doręczenia tego projektu mogą zgłosić zastrzeżenia.

4. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń zamieszcza się je w raporcie z analizy określonego zdarzenia wraz z wyjaśnieniem grupy ekspertów co do przyczyn ich nieuwzględnienia.

5. Przewodniczący Zespołu do spraw analizy zdarzeń doręcza raport z analizy określonego zdarzenia w zakresie wniosków końcowych oraz zaleceń właściwym organom lub instytucjom. Właściwe organy lub instytucje w terminie trzech miesięcy od dnia doręczenia raportu z analizy określonego zdarzenia informują przewodniczącego Zespołu do spraw analizy zdarzeń o sposobie realizacji zaleceń.

6. Na stronie internetowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości umieszcza się informację o przeprowadzonej analizie określonego zdarzenia, która

zawiera zwięzły opis stanu faktycznego analizowanego zdarzenia oraz wnioski końcowe i zalecenia dla właściwych organów lub instytucji, z wyłączeniem danych osobowych małoletniego lub innych osób mających związek ze zdarzeniem, o którym mowa w art. 22d ust. 1, umożliwiającą identyfikację tych osób, miejsce zdarzenia lub siedzibę właściwych organów lub instytucji.

Art. 22n. 1. Administratorem danych osobowych w zakresie prowadzonych analiz określonego zdarzenia i sporządzanych raportów z analizy określonego zdarzenia jest przewodniczący Zespołu do spraw analizy zdarzeń.

2. Eksperti przetwarzają wszelkie informacje niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

3. Przed przystąpieniem do realizacji ustawowych zadań ekspert składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że zachowam w tajemnicy informacje i dane, które uzyskałem przy realizacji zadań związanych z prowadzeniem analiz zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, oraz że znane mi są przepisy o odpowiedzialności karnej za udostępnienie danych osobowych lub umożliwienie do nich dostępu osobom nieuprawnionym”.

Art. 22o. 1. Zespół do spraw analizy zdarzeń określa, w drodze uchwały, regulamin swojego działania.

2. Obsługę finansową, administracyjną i biurową Zespołu do spraw analizy zdarzeń zapewnia urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości.

Art. 22p. 1. Przewodniczący Zespołu do spraw analizy zdarzeń sporządza raz na dwa lata, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po okresie sprawozdawczym, sprawozdanie zawierające w szczególności:

- 1) wskazanie działań podejmowanych przez Zespół do spraw analizy zdarzeń, w tym liczbę przeprowadzonych analiz określonego zdarzenia;

- 2) wskazanie najczęstszych problemów, które pojawiały się w trakcie działań właściwych organów lub instytucji w związku z analizowanymi zdarzeniami, oraz najczęstszych nieprawidłowości w ich działaniu, wraz ze wskazaniem przyczyn, zakresu i skutków tych nieprawidłowości;
- 3) wydane w okresie sprawozdawczym zalecenia dla właściwych organów lub instytucji;
- 4) wskazanie działań podejmowanych przez właściwe organy lub instytucje w wyniku realizacji przekazanych zaleceń;
- 5) uwagi o stanie funkcjonowania systemu ochrony małoletnich przed krzywdzeniem oraz ewentualne propozycje zmian w tym zakresie.

2. Przepis art. 22m ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 22q. Minister Sprawiedliwości przesyła co dwa lata Sejmowi i Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz Prezesowi Rady Ministrów w terminie do dnia 31 maja roku następującego po okresie sprawozdawczym sprawozdanie, o którym mowa w art. 22p ust. 1.

Rozdział 4d

Pozostałe szczególne środki ochrony małoletnich przed krzywdzeniem oraz podmioty wskazane do ich realizacji

Art. 22r. 1. W celu tworzenia warunków skutecznej ochrony małoletnich przed krzywdzeniem Rada Ministrów przyjmuje:

- 1) Krajowy Plan Przeciwdziałania Przemocy na Szkodę Małoletnich,
- 2) Krajowy Plan Przeciwdziałania Przepęststom Przeciwko Wolności Seksualnej i Obyczajności na Szkodę Małoletnich

– zwane dalej „krajowymi planami”.

2. Krajowe plany określają w szczególności:

- 1) działania w zakresie profilaktyki przemocy oraz przeciwdziałania przestępstwom przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na szkodę małoletnich;
- 2) organizację systemu wsparcia materialnego, psychologicznego, medycznego i prawnego dla pokrzywdzonych małoletnich;
- 3) działania w zakresie upowszechniania informacji o możliwościach i formach udzielania wsparcia osobom pokrzywdzonym i ich rodzinom;
- 4) działania w zakresie resocjalizacji i oddziaływania na sprawców;

- 5) sposób zaangażowania małoletnich w opracowanie i wdrażanie krajowych planów;
- 6) zakres oraz schemat pozyskiwania danych statystycznych o przemocach na szkodę małoletnich oraz przestępstwach przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na szkodę małoletnich.

Art. 22s. 1. Przy Ministrze Sprawiedliwości działa Zespół do Spraw Ochrony Małoletnich, zwany dalej „Zespołem”, który jest jego organem opiniodawczo-doradczym.

2. Minister Sprawiedliwości powołuje i odwołuje Koordynatora Realizacji Działań na rzecz Ochrony Małoletnich przed Krzywdzeniem w randze sekretarza lub podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości oraz członków Zespołu.

3. Kadencja Zespołu trwa cztery lata.

4. Do zadań Zespołu należy w szczególności:

- 1) opracowywanie krajowych planów oraz ocena postępów ich realizacji;
- 2) analiza rozwiązań prawnych mających na celu ochronę małoletnich przed krzywdzeniem oraz inicjowanie zmian przepisów w tym zakresie;
- 3) sporządzanie sprawozdań z realizacji krajowych planów;
- 4) przygotowywanie wytycznych do opracowania standardów i aktualizowanie tych wytycznych co 2 lata.

Art. 22t. 1. W skład Zespołu wchodzi:

- 1) Koordynator Realizacji Działań na rzecz Ochrony Małoletnich przed Krzywdzeniem, który pełni funkcję przewodniczącego Zespołu;
- 2) siedmiu przedstawicieli organów administracji rządowej albo jednostek im podległych lub przez nie nadzorowanych, wybieranych spośród osób zgłoszonych przez te organy albo jednostki;
- 3) przedstawiciel Rzecznika Praw Dziecka;
- 4) przedstawiciel Krajowego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;
- 5) po jednym przedstawicielu Straży Granicznej i Żandarmerii Wojskowej;
- 6) dwóch przedstawicieli Policji, w tym co najmniej jeden przedstawiciel Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości;

- 7) trzech przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, wybieranych spośród osób zgłoszonych przez te jednostki;
- 8) trzech przedstawicieli organizacji pozarządowych, związków i porozumień organizacji pozarządowych, wybieranych spośród osób zgłoszonych przez te podmioty;
- 9) dwóch przedstawicieli kościołów i innych związków wyznaniowych, wybieranych spośród osób zgłoszonych przez te podmioty;
- 10) trzech przedstawicieli środowiska naukowego, wybieranych spośród osób zgłoszonych przez uczelnie oraz placówki naukowo-badawcze;
- 11) przedstawiciel Krajowej Rady Kuratorów.

2. Mandat członka Zespołu wygasa przed upływem kadencji w przypadku:

- 1) jego śmierci;
- 2) złożenia pisemnej rezygnacji;
- 3) odwołania przez Ministra Sprawiedliwości:
 - a) na wniosek członka Zespołu,
 - b) na wniosek podmiotu, którego przedstawicielem jest członek Zespołu;
- 4) prawomocnego skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Art. 22u. Organy administracji rządowej oraz podległe im państwowe jednostki organizacyjne, na wniosek przewodniczącego Zespołu, udzielają Zespołowi wszechstronnej pomocy przy wykonywaniu jego zadań, a w szczególności przedstawiają niezbędne informacje lub dokumenty.

Art. 22v. Obsługę finansową, administracyjną i biurową Zespołu zapewnia urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości.

Art. 22w. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb powoływania członków Zespołu oraz organizację, tryb działania i zasady uczestnictwa w pracach Zespołu, uwzględniając konieczność zapewnienia, aby w jego skład weszli przedstawiciele urzędów, instytucji i innych podmiotów, których kompetencje są niezbędne do realizacji zadań Zespołu na odpowiednim poziomie, a także konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania Zespołu.

Rozdział 4e

Kontrola obowiązków

Art. 22x. 1. Wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta oraz marszałek województwa sprawują kontrolę wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 21 i art. 22b, w zakresie objętym właściwością rzeczową i miejscową tych organów.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, mogą upoważnić do wykonywania funkcji kontrolnych pracowników podległych im urzędów marszałkowskich, powiatowych, miejskich lub gminnych lub funkcjonariuszy straży gminnych.

3. Podmiotem uprawnionym do kontroli wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 21 i art. 22b, w zakresie swojej właściwości rzeczowej i miejscowej jest organ prowadzący jednostkę systemu oświaty, o której mowa w art. 2 pkt 1–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, lub organ sprawujący nadzór pedagogiczny nad taką jednostką, organ zarządzający lub nadzorujący inną placówkę lub prowadzenie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

4. Kontrolujący w ramach kontroli jest uprawniony do:

- 1) wstępu wraz z niezbędnym sprzętem na teren kontrolowanego podmiotu w godzinach od 8 do 18;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji niezbędnych dla przeprowadzenia kontroli;
- 3) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z zakresem kontroli.

5. Z czynności kontrolnych kontrolujący sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanego podmiotu lub kontrolowanej osobie fizycznej wraz z zaleceniami pokontrolnymi.

6. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie stwierdzone naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, niezależnie od przekazania zaleceń podmiotowi kontrolowanemu, wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta, marszałek województwa lub podmioty wymienione w ust. 3 niezwłocznie powiadamiają Policję lub prokuratora.

Art. 22y. 1. Państwowa Inspekcja Pracy w zakresie swojej właściwości jest uprawniona do kontroli wykonywania przez pracodawcę obowiązku, o którym mowa w art. 21 ust. 2.

2. W razie stwierdzenia naruszenia wykonywania przez pracodawcę obowiązku, o którym mowa w art. 21 ust. 2, Państwowa Inspekcja Pracy niezwłocznie powiadamia o tym Policję lub prokuratora.

Art. 22z. 1. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia w zakresie swojej właściwości jest uprawniony do kontroli wykonywania przez pracodawcę lub organizatora działalności obowiązku, o którym mowa w art. 21 ust. 2, oraz obowiązku wprowadzenia standardów.

2. W razie stwierdzenia naruszenia wykonywania przez pracodawcę lub organizatora działalności obowiązku, o którym mowa w art. 21 ust. 2, lub obowiązku wprowadzenia standardów pracownicy Narodowego Funduszu Zdrowia przeprowadzający kontrolę niezwłocznie powiadamiają o tym Policję lub prokuratora.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 23. 1. Kto, będąc obowiązany w związku z umieszczeniem danych w Rejestrze do zgłoszenia faktycznego adresu pobytu lub jego każdorazowej zmiany we właściwej jednostce organizacyjnej Policji lub właściwej osobie kierującej aresztem śledczym, zakładem karnym, zakładem psychiatrycznym, młodzieżowym ośrodkiem wychowawczym, okręgowym ośrodkiem wychowawczym, zakładem leczniczym, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, lub zakładem poprawczym, nie wykonuje tego obowiązku, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

2. Kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, osobę bez uzyskania informacji, o których mowa w art. 21 ust. 2,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

3. Kto przed nawiązaniem stosunku pracy lub dopuszczeniem do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, nie wypełnia obowiązku przedłożenia informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 3–7,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

Art. 23a. Kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, osobę wiedząc, że dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze, albo wiedząc, że została prawomocnie skazana za przestępstwo określone w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, przestępstwo określone w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego lub w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

Art. 23b. 1. Kto, będąc obowiązany do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich nie wykonuje tego obowiązku,

podlega karze grzywny do 250 zł albo karze nagany.

2. W razie ponownego stwierdzenia niewykonania obowiązku wprowadzenia standardów ochrony małoletnich, sprawca,

podlega karze grzywny nie niższej niż 1000 zł.

Art. 23c. Kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi osobę wiedząc, że osoba ta ma obowiązek stosowania się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 24. Kto bez uprawnienia uzyskuje z Rejestru z dostępem ograniczonym informację o osobie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 24a. 1. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 23c, sąd orzeka środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wysokość tego świadczenia nie może przekroczyć 30 000 zł.

2. W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w art. 23 ust. 2, art. 23a i art. 23b ust. 2, sąd orzeka środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wysokość tego świadczenia nie może przekroczyć 10 000 zł.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 25. (pominięty)

Art. 26. (pominięty)

Art. 27. (pominięty)

Art. 28. (pominięty)

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 29. 1. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) w Rejestrze z dostępem ograniczonym zamieszcza się dane o osobach prawomocnie skazanych za popełnienie przestępstw, przeciwko którym prawomocnie warunkowo umorzono postępowanie karne w sprawach o przestępstwa oraz wobec których prawomocnie orzeczono środki zabezpieczające w sprawach o przestępstwa, jeśli w kwalifikacji prawnej przyjętej w prawomocnym orzeczeniu, które zapadło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powołano:
 - a) art. 197 § 3 pkt 2 lub § 4 Kodeksu karnego,
 - b) art. 197 § 1 Kodeksu karnego i pokrzywdzonym był małoletni,

- c) art. 168 § 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 94, z późn. zm.²⁾) i pokrzywdzonym był małoletni,
- d) art. 168 § 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. – Kodeks karny, jeśli sprawca działał ze szczególnym okrucieństwem,
- e) art. 204 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 571, z późn. zm.³⁾) i pokrzywdzonym był małoletni;

2) w Rejestrze publicznym zamieszcza się dane o osobach, o których mowa w pkt 1 lit. a i d.

2. W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, c i e, ma prawo wystąpić do sądu z wnioskiem o wyłączenie zamieszczenia jej danych w Rejestrze z przyczyn, o których mowa w art. 9 ust. 2, a osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i d, ma prawo wystąpić do sądu z wnioskiem o wyłączenie zamieszczenia jej danych w Rejestrze publicznym z przyczyny, o której mowa w art. 9 ust. 4. W tym samym terminie prezes sądu może z urzędu skierować sprawę na posiedzenie w przedmiocie wyłączenia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, c i e, w Rejestrze z przyczyn, o których mowa w art. 9 ust. 2, lub wyłączenia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i d, w Rejestrze publicznym z przyczyny, o której mowa w art. 9 ust. 4.

3. W przedmiocie wyłączenia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w ust. 1, w Rejestrze orzeka sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji. Zawiadomienie o złożeniu wniosku lub o skierowaniu sprawy na posiedzenie, o których mowa w ust. 2, sąd przekazuje do biura informacyjnego w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku lub zarządzenia o skierowaniu sprawy na posiedzenie.

4. W przypadku nieotrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, biuro informacyjne zamieszcza dane o osobie, o której mowa w ust. 1, w Rejestrze z dostępem

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1974 r. poz. 157, z 1979 r. poz. 97, z 1982 r. poz. 125, 271 i 273, z 1983 r. poz. 35 i 203, z 1985 r. poz. 15 i 100, z 1987 r. poz. 83, z 1988 r. poz. 135, z 1989 r. poz. 154 i 180, z 1990 r. poz. 84 i 422, z 1992 r. poz. 101, z 1993 r. poz. 78, z 1994 r. poz. 615, z 1995 r. poz. 475, z 1996 r. poz. 646 oraz z 1997 r. poz. 31 i 152.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 1949 r. poz. 334 i 437, z 1950 r. poz. 46, z 1951 r. poz. 399, z 1955 r. poz. 83, z 1956 r. poz. 61, z 1958 r. poz. 152, z 1959 r. poz. 226 oraz z 1960 r. poz. 299.

ograniczonym, a dane o osobie, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i d, także w Rejestrze publicznym.

5. Biuro informacyjne wstrzymuje zamieszczenie w Rejestrze danych o osobie, o której mowa w ust. 1, w przypadku otrzymania z sądu zawiadomienia o złożeniu przez tę osobę wniosku lub zawiadomienia o skierowaniu sprawy na posiedzenie, o których mowa w ust. 2, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiocie wyłączenia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w ust. 1, w Rejestrze.

6. W posiedzeniu sądu w przedmiocie wyłączenia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w ust. 1, w Rejestrze ma prawo wziąć udział prokurator, osoba, o której mowa w ust. 1, i jej obrońca oraz pokrzywdzony i jego pełnomocnik.

7. Na postanowienie sądu w przedmiocie wyłączenia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w ust. 1, w Rejestrze przysługuje zażalenie.

8. Do postępowania określonego w ust. 2 w kwestiach nieuregulowanych stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.⁴⁾).

9. O prawomocnym rozstrzygnięciu w przedmiocie wyłączenia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w ust. 1, w Rejestrze sąd niezwłocznie zawiadamia biuro informacyjne. Po otrzymaniu zawiadomienia o niewyłączeniu zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w ust. 1, w Rejestrze biuro informacyjne niezwłocznie zamieszcza dane tej osoby w Rejestrze.

10. Dane o osobie, o której mowa w ust. 1, usuwa się z Rejestru po otrzymaniu informacji o przywróceniu terminu do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.

11. Do osób, o których mowa w ust. 1, których dane zostały zamieszczone w Rejestrze, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy.

Art. 30. W sprawach o czyn, o którym mowa w art. 2, jeżeli czyn ten został popełniony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie stosuje się przepisów

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

niniejszej ustawy. Jeżeli prawomocne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie zapadło po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a w przyjętej kwalifikacji prawnej powołano przepis wskazany w art. 29 ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 29. Termin, o którym mowa w art. 29 ust. 2 i 4, biegnie w takich wypadkach od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2017 r.